

“Estudio la dona en la Tàrraco antiga des de la història social”

Entrevista a M. Carmen Delia Gregorio, doctorand en Història

“Estudio la dona en la Tàrraco antiga des de la història social”

M. Carmen Delia Gregorio Navarro és llicenciada en Història per la Universidad de Zaragoza i ara treballa en la redacció de la tesi doctoral, centrada en el paper social de la dona en la Tàrraco romana i paleocristiana a través de l'epigrafia funerària.

És per això que ara fa una estada breu a l'ICAC, convidada per

l'epigrafista **Diana Gorostidi** (ICAC/URV). Li dirigeix el treball Almudena Domínguez Arranz, catedràtica d'Arqueologia de la Universidad de Zaragoza.

Parla'ns de la teva tesi.

És l'estudi de com es representen les dones de Tàrraco a través de l'epigrafia funerària, sobre de rol de gènere de la dona a partir de com són esmentades en les inscripcions, com a mullers, mares, filles, nebodes, tietes... M'interessa quina vinculació de gènere tenen amb els homes de la seva família i la importància que tenen en la ciutat.

Quina cronologia agafes?

Em centro en la societat femenina de Tàrraco en època romana, paleocristiana i jueva.

Jueva?

Sí, ho incloc, tot i que és molt difícil parlar-ne perquè només disposem de tres inscripcions. Dues són a Tarragona: la inscripció a Isidora, que li dediquen els seus pares i és al Museu Diocesà de Tarragona, i la inscripció a Rabla. La tercera és la famosa inscripció trilingüe (en llatí, grec i hebreu) de Tortosa dedicada a Meliosa.

M. Carmen Delia Gregorio a la biblioteca de l'ICAC,
amb *Die romischen Inschriften von Tarraco*, del professor Alföldy.

Què es pot dir de nou sobre la dona a la Tàrraco romana?

El que és nou, i per a mi fonamental, és que m'acosto a la societat femenina de l'època des del punt de vista de la història social, i tenint en compte no només el món funerari sinó l'epigrafia, l'arqueologia, la història antiga... A més, tinc la sort de tenir inscripcions de dones de tots els estaments.

Per exemple?

Entre les classes altes, entre les dones nascudes lliures (*ingenuae*), n'hi ha de relacionades amb famílies senatorials, hi ha sacerdotesses flamíniques (com a mínim dues), hi ha propietàries de terres, com Antonia Clementina, que té la inscripció al claustre de la Catedral. I si anem baixant, trobem llibertes i esclaves.

Qui pagava la inscripció a una esclava?

Els amos o l'amo sol, per l'afecte que li tenien o perquè no tenia ningú de família. Hi ha el cas de Melpómene, morta als 18 anys. És una esclava que pel nom ja veiem que és estrangera, d'origen grec. Doncs els seus amos li van pagar una inscripció molt bonica, de marbre, que és a la Casa Castellarnau. Ja sabem que a Roma el record i la memòria són molt importants: a qui no se'l recorda és com si no hagués existit.

Carme Badia i Puig (text i fotos)

Juny del 2013